

DET KONGELEGE
FINANSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 33

(2001-2002)

Om samtykke til å setje i kraft ein
skatteavtale mellom Noreg og Chile,
underskriven i Santiago den 26. oktober
2001

Tilråding frå Finansdepartementet av 7. desember 2001, godkjend i statsråd same dagen. (Regjeringa Bondevik II)

1 Innleiing

Den 26. oktober 2001 blei det i Santiago underskrive ein avtale med formål å hindre dobbel skattlegging og å førebyggje unndraging av skattar av inntekt og formue mellom Noreg og Chile. Samtykke til underskriving blei gitt i Kongeleg resolusjon av 1. juni 2001. Avtalen blei på vegner av Noreg underskriven av ambassadør Mona E. Brøther og på vegner av Chile av finansminister Nicolas Eyzaguirre.

Avtalen vil tre i kraft på den dagen da begge statar har gitt kvarandre melding om at nødvendige skritt er tekne for at avtalen kan tre i kraft. Avtalen vil få verknad for skattar av inntekt og formue som vedkjem det kalenderåret som følgjer etter det året avtalen trer i kraft.

2 Generelle merknader

Etter oppmoding frå norske styresmakter blei det i mai 1999 ført forhandlingar med Chile om å inngå ein avtale å hindre dobbel skattlegging. Etter første forhandlingsrunde i Santiago blei eit utkast til avtale parafert den 14. mai 1999. Ekspedisjonssjef Odd Hengsle, Finansdepartementet, leia den norske delegasjonen.

Avtalen byggjer i store trekk på mønsteret for tosidige avtalar som er utarbeida av OECD. På grunn av skilnadene mellom økonomiane i Noreg og Chile, er det på nokre punkt også teke omsyn til det mønsterutkastet som er utarbeidd i FN for skatteavtalar mellom industrialiserte land og utviklingsland.

Avtalen skal vere på norsk, spansk og engelsk. Den engelske og norske teksten følgjer som vedlegg.

3 Merknader til dei einskilde artiklane

Artiklane 1 og 2 har reglar om avtalen sitt saklege bruksområde.

I følgje artikkel 1 omfattar avtalen personar som er busette (heimehøyrande) i den eine eller i begge statane. Artikkel 2 reknar opp kva for skattar avtalen omfattar for tida. Sjølv om Chile ikkje har formuesskatt, omfattar avtalen formue.

Artiklane 3-5 inneheld definisjonar av ulike ord og uttrykk i avtalen.

Det følgjer av artikkel 3 punkt 1 b) at avtalen berre får verknad på norsk territorium. Noreg kan derfor utan hinder av avtalen skattleggje personell og verksemd på norsk kontinentalsokkel etter interne lover. Lik dei andre skatteavtalane Noreg har inngått, får heller ikkje avtalen med Chile verknad på Svalbard, Jan Mayen og dei norske bilanda. Definisjonen av internasjonal transport i artikkel 3 punkt 1 g) avvik noko frå det som er vanleg i norske skatteavtalar, fordi definisjonen ikkje tek med transport som utelukkande går føre seg mellom to stader i ein av dei kontraherande statane. Vanlegvis dekkjer uttrykket «internasjonal transport» fart mellom to stader i eit land dersom transportmidlet til vanleg vert nytta i internasjonal fart. I avtalen med Chile tek ein ikkje med transport som foregår utelukkande mellom to stader i eit av landa, sjølv om transportmidlet elles går i internasjonal trafikk. Dei andre definisjonane i artikkel 3 følgjer stort sett OECD-mønsteret.

Artikkel 4 definerer omgrepet «person bosatt i en kontraherande stat». Punkta 2 og 3 regulerer korleis situasjonen blir når ein fysisk eller juridisk person blir rekna for å vere busett (heimehøyrande) både i Noreg og i Chile etter dei to statane si interne lovgjeving.

Artikkel 5 inneheld definisjonen av omgrepet «fast driftssted». Denne definisjonen er viktig fordi han gir ramma for skattlegging etter artikkel 7 av den fortenesta frå forretningsverksemd som ein person busett i den eine staten har frå verksemd i den andre staten.

I følgje artikkel 5 punkt 3 skal staden for eit byggjearbeid, eller eit anlegg eller installasjonsprosjekt sjåast på som ein fast driftsstad for føretaket berre dersom staden blir halden ved lag eller prosjektet varer lenger enn 6 månader. Regelen avvik frå OECD-mønsteret ved at fleire typar verksemd er tekne med, og ved at tidsfristen er korta ned frå 12 til 6 månader, som i FN-mønsteret. Underpunkt b) gjeld næringsverksemd gjennom tilsette eller anna personell, og liknar artikkel 5 punkt 3 b) i FN-mønsteret.

Punkt 4 nemner kva omgrepet «fast driftssted» ikkje omfattar, og følgjer i hovudsak OECD-mønsteret. I bokstav e) er det likevel take inn ei tilføyning om at ein fast forretningsstad utelukkande for å drive reklame, meddele opplysningar eller utføre vitenskapleg forskning ikkje skal vere omfatta av uttrykket «fast driftssted». Dette unntaket er noko snevrare enn tilsvarande regel i OECD-mønsteret som ikkje tek med ein stad der det berre foregår aktivitet som berre er av førebyggjande art, eller har karakter av hjelpeverksemd. I tillegg har ein ikkje teke med ein regel om at ein fast forretningsstad utelukkande for ein kombinasjon av aktivitetar som er nemnde i underpunkt a) til e), heller ikkje er omfatta av unntaket for fast driftsstad.

Punkt 5 regulerer når ein representant skal seiast å utgjere ein fast driftsstad for føretaket. Regelen seier at når personen har, og vanlegvis nyttar, fullmakt til å slutte kontraktar på vegne av føretaket, skal han reknast som ein avhengig representant.

Etter ønske frå Chile, har ein teke med ein særleg regel om forsikringsføretak i punkt 6. Eit forsikringsføretak skal reknast for å ha ein fast driftsstad i den andre staten dersom det krev inn premie på denne staten sitt territorium eller forsikrar risiko som er der gjennom ein person som ikkje er ein uavhengig representant som omtala i punkt 7. Regelen samsvarar med FN-mønsteret.

Punkt 7 slår fast at ein uavhengig representant ikkje utgjer fast driftsstad for oppdragsgjevar så lenge han opptre innfor ramma av si vanlege forretningsverksemd.

Artiklane 6-22 inneheld reglar om skattlegging av ulike former for inntekt og formue. Desse reglane har som formål å hindre dobbel skattlegging, dvs. at ein skattyttar blir skattlagt i begge statar av same inntekt. Dei detaljerte reglane om dei ulike formene for inntekt avgjer kva for stat som skal ha den primære retten til å skattleggje: anten den staten der den skattepliktige er busett, eller den staten der inntekta skriv seg frå (kjeldestaten). Artikkel 23 gir nærmare reglar om korleis ein går fram for å hindre dobbel skattlegging når ei inntekt kan skattleggjast i begge statar.

Skatteavtalen regulerer ikkje forskot på skatt. Statane kan derfor i prinsippet halde tilbake kjeldesatt etter den fulle satsen som følgjer av interne lover. Når skatteavtalen fører til at skatt anten skal betalast med ein redusert sats eller at inntekta ikkje skal skattleggjast, må ein gjere ei justering (refusjon) i ettertid.

Artikkel 6 fastset at inntekt frå fast eigedom kan skattleggjast i den staten der eigedommen ligg (kjeldestaten). Det same gjeld inntekt frå direkte bruk av fast eigedom eller anna utnytting av han. Slik er også regelen i OECD-mønsteret.

Artikkel 7 inneheld reglar om skattlegging av fortjenesta frå den forretningsverksemda som eit føretak heimehøyrande i ein kontraherande stat utøver i den andre staten. Inntekt frå slik verksemd kan berre skattleggjast i den sistnemnde staten dersom verksemda blir utøvd gjennom ein fast driftsstad der. Dei nærmare definisjonane av kva ein skal forstå med omgrepet fast driftsstad er tekne inn i artikkel 5. Men artikkel 7 inneheld hovudprinsippa for sjølve fastsetjinga av fortjenesta som skriv seg frå den faste driftsstaden.

Som i OECD-mønsteret, er hovudregelen at berre inntekt som kjem frå den faste driftsstaden skal kunne skattleggjast i kjeldestaten. Inntekt frå anna, ikkje tilknytt, verksemd i same stat, fell såleis utanfor grunnlaget for skattlegging av driftsstaden.

Punkt 2 i artikkelen inneheld grunnregelen for fastsetjing av fortjenesta til den faste driftsstaden. Driftsstaden skal reknast å ha den fortjenesta som han venteleg ville ha hatt dersom han hadde vore eit særskilt sjølvstendig føretak som dreiv same eller liknande verksemd under same eller liknande tilhøve, og han opptre hadde heilt uavhengig av det føretaket som den faste driftsstaden tilhøyrer («armlengdeprinsippet»).

Punkt 3 i artikkelen gir ein regel om ramma for kva for utgifter ein kan trekke frå når ein fastset den skattbare fortjenesta til den faste driftsstaden.

Punkt 5 i artikkel 28 fastset at Chile under visse føresetnader kan illeggje ein fast driftsstad både «First Category Tax» og «Additional Tax». Dei andre reglane i artikkel 7 følgjer elles i all hovudsak OECD-mønsteret.

Artikkel 8 gir reglar om skattlegging av fortjeneste frå internasjonal skips- og luftfartsverksemd, slik denne verksemda er definert i artikkel 3 punkt 1 g).

Punkt 1 i avtalen avvik noko frå OECD sin mønsteravtale, ettersom det fastset at fortjeneste frå drift av skip eller luftfartøy som blir drivne i internasjonal fart, kan skattleggjast i den staten der føretaket er heimehøyrande. Dette er likt med dei skatteavtalane Noreg har inngått dei siste åra.

Punkt 2 a fastset at omgrepet «fortjeneste» skal omfatte bruttoinntekter frå drifta av skipet eller luftfartøyet i internasjonal fart. I tillegg skal renter av slike inntekter inngå, men berre dersom rentene står i samanheng med drifta. Punkt 2 b fastset at «drift av skip eller luftfartøy» også skal omfatte charter eller utleige på bare boat basis dersom dette står i samanheng med drifta i internasjonal fart. Regelen følgjer den vanlege forståinga og OECD sine kommentarar til OECD sin mønsteravtale.

Punkt 3 fastset at fortjeneste frå bruk, rådvelde eller utleige av containerar berre skal kunne skattleggjast i den staten der føretaket som har fortjenesta av drifta er heimehøyrande. Regelen har større rekkjevidde enn det som følgjer av den vanlege forståinga av regelen og OECD sine egne kommentarar til OECD sin mønsteravtale.

Punkt 4 klargjer at reglane i punkt 1 også gjeld fortjeneste når eit føretak tek del i ein «pool», i ei felles forretningsverksemd eller i eit internasjonalt driftskontor.

I punkt 2 i protokollen til avtalen finn ein særreglar som tek omsyn til inntekter som SAS-konsortiet tek i mot.

Artikkel 9 omhandlar føretak med fast tilknytning til kvarandre. Artikkelen gjeld assosierte føretak, dvs mor- og dotterselskap og føretak under felles kontroll og leing. Regelen i punkt 1 gir likningsstyresmaktene høve til å setje opp den skattbare fortjenesta til eit føretak. Vilåret for slik auke er at fortjenesta er redusert fordi føretaket og eit tilknytt føretak i sitt økonomiske samkvem har nytta forretningsvilkår som avvik frå dei som ville ha vore avtalt mellom uavhengige føretak under tilsvarande tilhøve. Når likningsstyresmaktene rettar opp fortjenesta i slike høve, så skal dei forretningsvilkåra som blei nytta, for skattleggingsformål bli erstatta av den såkalla armlengde-standard, jf. skatteloven § 13-1. Punkt 1 er i samsvar med OECD-mønsteret.

Punkt 2 om korresponderande retting i den stat der det anna føretak er heimehøyrande, er utforma på ein noko anna måte enn OECD-mønsteret. Siktet målet med omskrivinga er å få klart fram at retting i eit land ikkje automatisk vil føre til ei tilsvarande retting i det anna land, men at slik korresponderande retting vil vere basert på ei konkret vurdering i det enkelte tilfelle. (Regelen byggjer på prinsippa i OECD-mønsteret, men ein har ikkje teke med reglar om korresponderande retting i den staten der føretaket er heimehøyrande. Slik korrigering kan likevel gjerast med heimel i artikkel 25.)

Artikkel 10 gjeld skattlegging av dividende (utbytte). Etter punkt 1 i avtalen, kan slike inntekter skattleggjast i den kontraherande staten der aksjonæren er busett. Dei same inntektene kan dessutan skattleggjast i den staten der

selskapet som deler ut dividendane er heimehøyrande (kjeldestaten), men reglane i punkt 2 avgrensar den skattesatsen som kan nyttast.

Punkt 2 a) gjeld dividende til selskap som direkte eig minst 25 prosent av dei stemmeberettiga aksjene i det utdelande selskapet. Kjeldestaten sin skattesats i desse høva må ikkje overstige 5 prosent av bruttobeløpet. Regelen i punkt 2 b) avgrensar kjeldesattesatsen i andre høve til 15 prosent. Det er eit vilkår i både 2 a) og b) at mottakaren er den verkelege rettshavar og ikkje til dømes ein stråmann for den faktiske eigar anten i kjeldelandet eller i eit tredje land.

Dei avgrensingane i retten til å krevje kjeldeskatt som er nemnde ovanfor, gjeld likevel ikkje alltid. Kjeldestaten er ikkje bunden av desse satsane når dei aksjane som det blir utdelt dividende frå, reelt er knytt til næringsverksemd eller utøving av eit fritt yrke og verksemda eller utøvinga skjer gjennom ein fast driftsstad eller ein fast stad for sjølvstendige personlege tenester som rettshavaren har i den staten der selskapet som deler ut dividendane er heimehøyrande. Etter punkt 4 i artikkelen skal dividendane i desse høva skattleggjast i samsvar med reglane i respektive artikkel 7 eller artikkel 15. (Tilsvarende reglar gjeld etter artikkel 11 punkt 5 for renter og etter artikkel 12 punkt 4 for royalty).

Punkt 3 i protokollen fastset at artikkel 10 ikkje hindrar Chile i å leggje «Additional Tax» så lenge «First Category Tax» kjem fullt til frådrag ved utrekninga av «Additional Tax».

Punkt 5 inneheld reglar som skal hindre at ein kontraherande stat skattlegg dividendar utbetalt av eit selskap i den andre kontraherande staten, berre fordi fortjenesta som ligg til grunn for dividendane har si kjelde i den førstnemnde staten. Slike dividendar kan berre skattleggjast i den førstnemnde staten dersom mottakaren er busett i denne staten, eller dividendane er som ein del av fortjenesta til ein fast driftsstad i denne staten.

Artikkel 11 handlar om renteinntekter. Som i OECD-mønsteret er det fastsett at slike inntekter kan skattleggjast både i den staten der mottakaren er busett, jf. punkt 1, og i den staten der rentene skriv seg frå, jf. punkt 2. Kjeldeskatten i den sistnemnde staten skal likevel ikkje overstige 15 prosent av bruttobeløpet av rentene. Punkt 4 i protokollen inneheld ein bestevilkårsklausul, som inneber at Chile ikkje kan ta ein høgare kjeldesattesats enn den sats dei har i skatteavtalar med andre OECD-statar.

Artikkel 12 gir reglar om skattlegging av royalty. Royalty kan skattleggjast både i staten der mottakaren er busett og i kjeldestaten, men kjeldesattesatsen er avgrensa i punkt 2. Satsen er avgrensa til 5 prosent for retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitskapeleg utstyr, og 15 prosent i andre høve. Definisjonen av uttrykket royalty i punkt 3 avvik frå OECD-mønsteret, ved at godtgjersle for bruken av industrielt, kommersielt eller vitskapeleg utstyr er omfatta av uttrykket royalty. Det er for tida ingen heimel i norske skattelover til å krevje kjeldeskatt av royalty som blir utbetalt frå Noreg til ein mottakar busett i utlandet. Artikkelen er elles utforma i samsvar med OECD-mønsteret slik det lyd etter endringane i 1992 og 1997. Punkt 4 i protokollen inneheld ein bestevilkårsklausul, jf. omtala under artikkel 11.

Artikkel 13 handlar om skattlegging av formuesgevinstar. Regelen byggjar på prinsippet om at retten til å skattleggje formuesgevinst bør ligge hjå

den staten som hadde rett til å skattleggje avkastninga av det formuesgodet gevinsten skriv seg frå før det vart avhenda.

Etter punkt 1 kan gevinst frå avhending av fast eigedom skattleggjast i den kontraherande staten der eigedommen ligg. Gevinst frå avhending av lausøyre som utgjer driftsmiddel knytt til ein fast driftsstad eller ein fast stad for utøving av fritt yrke, kan etter punkt 2 i artikkelen skattleggjast i den kontraherande staten der den faste driftsstaden eller den faste staden ligg. Det same gjeld gevinst frå avhending av sjølve den faste driftsstaden eller den faste staden.

Etter punkt 3 skal gevinst frå avhending av skip, luftfartøy og containerar i internasjonal fart berre kunne skattleggjast i den staten der personen som tek i mot gevinsten er heimehøyrande.

Punkt 4 inneheld ein særregel som gir ein kontraherande stat rett til å skattleggje gevinstar frå sal av aksjar, andelar, opsjonar og andre finansielle instrument knytte til selskap heimehøyrande i denne staten, jf. skatteloven § 2-3 tredje ledd.

Gevinst frå avhending av andre formuesgoder enn dei som er særskild nemnde, kan berre skattleggjast i den staten der avhendaren er busett, jf. punkt 5.

Artikkel 14 gjeld skattlegging av inntekt frå utøving av fritt yrke. Regelen om skattlegging av inntekt frå slik verksemd avvik noko frå OECD-mønsteret frå 1998 (i OECD-mønsteret frå 2000 er regelen teke ut). Etter dette mønsteret blir inntekter frå utøving av fritt yrke skattlagde i den staten der yrkesutøveren er busett, dersom han ikkje i ein annan kontraherande stat vanlegvis rår over ein fast stad (kontor eller liknande) som tener utøvinga av verksemda hans. I så fall kan sistnemnde stat skattleggje den delen av inntekta som kan reknast til ein slik stad. Avtalen har her fått eit tillegg som avvik frå OECD-mønsteret ved at den sistnemnde staten også kan skattleggje dersom opphaldet i denne staten i eit eller fleire tidsrom til saman utgjer minst 183 dagar i løpet av ein periode på tolv månader.

Punkt 2 i artikkelen definerer nærmare kva som ligg i omgrepet «fritt yrke», og nemner eksempel på aktivitetar og yrkesgrupper som kan falle inn under artikkelen. Opprekninga er ikkje uttømmende. Regelen omhandlar berre sjølvstendige yrkesutøvarar, og såleis ikkje t.d. ein lege som er fast tilsett i ei bedrift. Artistar og idrettsutøvarar er særskilt omtala i artikkel 17 i avtalen.

Lønnsinntekter er omhandla i artikkel 15. Som etter OECD-mønsteret har den staten der lønsmottakaren er busett rett til å skattleggje lønnsinntektene, dersom ikkje arbeidet blir utført i den andre kontraherande staten. I så fall har den staten der arbeidet blir utført, rett til å skattleggje inntektene. Frå denne regelen gjer punkt 2 eit unntak på visse vilkår for kortvarige opphald, den såkalla 183-dagars regelen. Under forhandlingane blei problematikken om skattlegginga av leigde arbeidstakarar drøfta. Sjølv om dette ikkje er omtala i avtalen, gjeld den forståinga som går fram av kommentarane til OECD-mønsteret, slik at unntaket i punkt 2 ikkje får verknad dersom arbeidstakaren er leigd.

Punkt 3 i artikkelen gir særreglar for lønnsarbeid utført om bord i eit skip eller luftfartøy drive i internasjonal fart. Lønnsinntekter frå slikt arbeid skal

berre kunne skattleggjast i den staten der mottakaren er busett. Denne løysinga er vanleg i norske skatteavtalar når det gjeld menneskap i SAS, og ein har difor ikkje funne grunn til å omtale desse særskilt.

Artikkel 16 handlar om styregodtgjersle. Slike inntekter kan, i samsvar med OECD-mønsteret, skattleggjast i den staten der selskapet er heimehøyrande.

Artikkel 17 fastset at artistar og idrettsutøvarar kan skattleggjast i den staten der slik verksemd blir utøvd, uansett reglane i artikkel 14 om fritt yrke og artikkel 15 om lønnsarbeid i privat teneste. Regelen gjeld også utbetalingar til artistar og idrettsutøvarar som får lønn utbetalt i samband med forretningsverksemd drive av ein stat, jf. punkt 2 i artikkel 19. Punkt 2 i artikkelen inneheld eit tillegg som presiserer at den staten der artisten eller idrettsutøveren opptrer, har rett til å skattleggje også når vederlaget vert utbetalt til ein tredjemand, t.d. eit artistbyrå eller eit selskap artisten har oppretta. Reglane i punkta 1 og 2 byggjer på OECD-mønsteret. Artikkelen inneheld ingen særleg regel om kulturutveksling mellom statane.

Artikkel 18 handlar om pensjonar og underhaldsbidrag. I motsetnad til dei tilsvarende reglane i OECD-mønsteret omfattar denne artikkelen alle typar pensjonar, både private og offentlege. Etter punkt 1 kan pensjon skattleggjast i den kontraherande staten pensjonen skriv seg frå, men skattesatsen må i desse høva ikkje overstige 15 prosent av pensjonen sitt bruttobeløp. Den staten der mottakaren er busett kan også skattleggje, men denne staten skal hindre dobbel skattlegging etter artikkel 23.

Punkt 2 fastset at beløp til underhald berre kan skattleggjast i staten mottakaren er busett i den grad det kan trekkjast frå i kjeldestaten. Regelen hindrar økonomisk dobbel skattlegging av slike betalingar.

Artikkel 18 inneheld ikkje reglar om sosiale trygdeytingar. Slike utbetalingar vil difor følgje artikkel 21.

Artikkel 19 handlar om offentlig teneste. Som hovudregel og i samsvar med OECD-mønsteret, er det den staten som betalar ut godtgjersla som har rett til å skattleggje. For godtgjersle knytt til utøving av offentlig forretningsverksemd gjeld ikkje hovudregelen, jf. punkt 2. Det same gjeld når dei særlege vilkåra i punkt 1 b) er oppfylt. Offentlege pensjonar går som nemnt under artikkel 18.

Artikkel 20 gjeld studentar og lærlingar som er busette i den eine kontraherande staten og som oppheld seg mellombels i den andre staten for å få si personlege utdanning eller opplæring. Dei skal ikkje skattleggjast i den sistnemnde staten av pengebeløp som dei tek imot til underhald, utdanning eller opplæring frå kjelder utanfor denne staten. Regelen samsvarer med OECD-mønsteret og med skattelova § 2-30 andre ledd.

Artikkel 21 gjeld anna inntekt, dvs. inntekt som ikkje er særskilt omhandla i dei andre artiklane i avtalen. Slike inntekter kan skattleggjast i kjeldestaten. Den staten der mottakaren er busett kan også skattleggje, men denne staten skal hindre dobbel skattlegging etter artikkel 23.

Artikkel 22 gjelder skattlegging av formue. Etter punkt 1 og 2 kan formue i form av fast eigedom skattleggjast i den staten der eigedommen ligg. Lausøyre som utgjer driftsmiddel knytt til ein fast driftsstad eller ein fast stad for

utøving av fritt yrke, kan etter punkt 2 i artikkelen skattleggjast i den kontraherende staten der den faste driftsstad eller den faste staden ligg.

I følgje punkt 3 skal formue i form av skip og luftfartøy i internasjonal fart berre kunne skattleggjast i den staten der personen som eig denne formuen er heimhøyrande. Det same gjeld containerar, jf. punkt 4, med dette gjeld ikkje dersom containerane nyttast til transport berre mellom stader i den andre kontraherende staten.

Punkt 5 fastset at anna formue enn den som er særskild nemnd, berre kan skattleggjast i den staten der avhendaren er busett.

Artikkel 23 gir reglar om korleis ein går fram for å hindre dobbel skattlegging.

Både Noreg og Chile nyttar godskrivingsmetoden (kreditmetoden) som metode for å unngå dobbel skattlegging av inntekt og formue. For Noreg sin del seier artikkelen innleiingsvis at reglane i skatteloven § 16-22 fl kan nyttast ved fastsetjinga av frådrag i norsk skatt for skatt betalt i Chile. Dei generelle retningslinjene for godskrivingsmetoden er teke inn i artikkelen og inneber at Noreg, overfor personar busette i Noreg, kan skattleggje ei inntekt også når det går fram av dei materielle reglane i avtalen at inntekta kan skattleggjast i Chile. Noreg må så gje frådrag i den utlikna skatten med eit beløp som svarer til den skatten som er betalt i Chile. Frådragsbeløpet kan ikkje overstige den skatten som er betalt i Chile, jf. punkt 2 a).

For inntekter eller formue som etter avtalen berre kan skattleggjast i Chile, skal ein i Noreg nytte den alternative fordelingsmetode. I punkt 2 b) er det fastsett at i den utstrekning ein person som er busett i Noreg tek i mot inntekter som etter nokon regel i avtalen ikkje kan skattleggjast i Noreg, så kan inntekta likevel reknast med i skattegrunnlaget, men at det i den fastsette skatten vert gitt eit frådrag som svarer til den samla norske skatten som fell på den chilenske delen av inntekta. Frådraget i norsk skatt skal altså gjerast med eit fastsett beløp, uavhengig av om dette beløpet er høgare eller lågare enn det beløpet som faktisk er betalt i Chile. Det same gjeld formue.

Artiklane 24-27 inneheld nokre særlege reglar om ikkje-diskriminering (artikkel 24), framgangsmåten ved inngåing av gjensidige avtalar mellom dei kompetente styresmaktene i dei to statane (artikkel 25), utveksling av opplysningar (artikkel 26) og om diplomatiske og konsulære tenestemenn (artikkel 27).

Artikkel 28 inneheld forskjellige reglar. Mellom anna skal skatteavtalen ikkje tolkast slik at den avskjerer Chiles rett til å skattleggje utbetalingar frå felles investeringskonto eller fond som er forplikta til å svare skatt på fortene som vert overført frå investeringar i aktiva som er i Chile, og som må vere administrert av ein person busett i Chile. Vidare inneheld artikkelen i punkt 2 reglar om GATS. Punkt 3 presiserer at avtalen ikkje skal hindre Chile i å nytte lovgjevinga - DL 600 (Lov om utanlandske investeringar), medan punkt 4 inneheld «anti-abuse»-reglar. Punkt 5 fastset at Chile på nærare vilkår har rett til å illeggje ein fast driftsstad i Chile som vert eigd av nokon heimhøyrande i Noreg, såkalla «first category tax» og «additional tax».

Artiklane 29-30 inneheld sluttreglar om når avtalen skal tre i kraft og når han sluttar å gjelde.

Etter artikkel 29 skal statane gi kvarandre melding om at dei nødvendige stega er tekne for at avtalen kan tre i kraft. Avtalen trer i kraft på den dagen då den siste meldinga om at nødvendige skritt er tekne for at avtalen kan tre i kraft, er motteken. Avtalen vil få verknad for skattar av inntekt som vedkjem det kalenderåret som følger etter det året avtalen trer i kraft.

Protokollen er ein del av avtalen. Punkt 1 fastset at artikkel 7 punkt 3 berre skal nyttast dersom utgiftene kan trekkast frå fortienesta til den faste driftsstaden etter dei interne lovene i det landet der den faste driftsstaden er. Punkta 2, 3 og 4 er omtala under dei artikkane som dei gjeld for. Etter ønske frå Chile, fastset punkt 5 at dersom ein stat har reglar som strid mot regelen i artikkel 24 om ikkje-diskriminering når avtalen vert underskriven, så skal artikkel 24 ikkje vere til hinder for at slike reglar framleis gjeld. Ein er ikkje kjend med at Chile har slike reglar. I følgje punkt 6 kan informasjon utveksla etter reglane i artikkel 26 også nyttast for andre skattar.

Finansdepartementet

t i l r å r :

At Dykkar Majestet godkjenner og skriv under eit framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til å setje i kraft ein skatteavtale mellom Noreg og Chile, underskriven i Santiago den 26. oktober 2001.

Vi HARALD, Noregs Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjere vedtak om samtykke til å setje i kraft ein skatteavtale mellom Noreg og Chile, underskriven i Santiago den 26. oktober 2001 i samsvar med eit vedlagt forslag.

Forslag til vedtak om samtykke til å setje i kraft ein skatteavtale mellom Noreg og Chile, underskriven i Santiago den 26. oktober 2001

I

Stortinget samtykker til å setje i kraft ein avtale mellom Kongeriket Noreg og Republikken Chile med formål å hindre dobbel skattlegging og å førebyggje unndragning med omsyn til skattar av inntekt og av formue, underskriven i Santiago den 26. oktober 2001.

Vedlegg 1

Convention between the Kingdom of Norway and the Republic of Chile for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital

The Government of the Kingdom of Norway and the Government of the Republic of Chile, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

Have agreed as follows:

Chapter I

Scope of the Convention

Article 1

Persons Covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amount of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) in Chile:

the taxes imposed under the Income Tax Act, « *Ley sobre Impuesto a la Renta* » (hereinafter referred to as «Chilean tax»); and
 - b) in Norway:
 - i. the national tax on income (inntektsskatt til staten);
 - ii. the county municipal tax on income (inntektsskatt til fylkeskommunen);
 - iii. the municipal tax on income (inntektsskatt til kommunen);
 - iv. the national tax on capital (formuesskatt til staten);
 - v. the municipal tax on capital (formuesskatt til kommunen); and
 - vi. the national tax on remuneration to non-resident artistes etc (skatt til staten på honorar til utenlandske artister m.v.);

- hereinafter referred to as «Norwegian tax»);
4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes and to taxes on capital which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall, at the end of each year, notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Chapter II

Definitions

Article 3

General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
- a) the term «Chile» means the Republic of Chile
 - b) the term «Norway» means the Kingdom of Norway, (but for the purpose of this convention) excluding Svalbard, Jan Mayen and the Norwegian dependencies («biland»);
 - c) the terms «a Contracting State» and «the other Contracting State» mean, as the context requires, Chile or Norway;
 - d) the term «person» includes an individual, a company and any other body of persons;
 - e) the term «company» means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - f) the terms «enterprise of a Contracting State» and «enterprise of the other Contracting State» mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - g) the term «international traffic» means any transport by a ship or aircraft except when such transport is solely between places in the other Contracting State;
 - h) the term «competent authority» means:
 - i. in the case of Chile, the Minister of Finance or the Minister's authorised representative, and
 - ii. in the case of Norway, the Minister of Finance or the Minister's representative;
 - i) the term «national» means:
 - i. any individual possessing the nationality of a Contracting State; or
 - ii. any legal person or association constituted in accordance with the laws in force in a Contracting State.
2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a mea-

ning given to the term under other laws of that State.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term «resident of a Contracting State» means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of the person's domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State, or of capital situated there in.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then the individual's status shall be determined as follows:
 - a) the individual shall be deemed to be a resident only of the State in which the individual has a permanent home available; if the individual has a permanent home available in both States, the individual shall be deemed to be a resident only of the State with which the individual's personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - b) if the State in which the individual's centre of vital interests cannot be determined, or if there is not a permanent home available to the individual in either State, the individual shall be deemed to be a resident only of the State in which the individual has an habitual abode;
 - c) if the individual has an habitual abode in both States or in neither of them, the individual shall be deemed to be a resident only of the State of which the individual is a national;
 - d) if the individual is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement procedure.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement procedure. In the absence of a mutual agreement, the person shall not be entitled to claim any relief or exemption from tax provided by the Convention.

Article 5

Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term «permanent establishment» means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term «permanent establishment» includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;

- d) a factory;
 - e) a workshop; and
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of or relating to the exploration for or the exploitation of natural resources.
3. The term «permanent establishment» shall also include:
- a) a building site or construction or installation project and the supervisory activities in connection therewith, but only if such building site, construction or activities last more than six months, and
 - b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other individuals engaged by the enterprise for such purpose, but only where such activities continue within the country for a period or periods aggregating more than six months within any twelve month period.
- For the purposes of computing the time limits in this paragraph, activities carried on by an enterprise associated with another enterprise within the meaning of Article 9 of this Convention shall be aggregated with the period during which activities are carried on by the enterprise if the activities of the associated enterprises are substantially the same.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term «permanent establishment» shall be deemed not to include:
- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, supplying information or carrying out scientific research for the enterprise and any other similar activity if it is of a preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article where a person (other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 of this Article applies) is acting on behalf of an enterprise and has and habitually exercises in a Contracting State an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance company resident of a Contracting State shall, except in the case of reinsurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or if it insures risks situated therein through a representative other than an

- agent of independent status to whom paragraph 7 of this Article applies.
7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business, and that the conditions that are made or imposed in their commercial or financial relations with such enterprises do not differ from those which would be generally made by independent agents.
 8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Chapter III

Taxation of income

Article 6

Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. For the purposes of this Convention, the term «immovable property» shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case comprise property accessory to immovable property including livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on or has carried on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them

- as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment and with all other persons.
 3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
 4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
 5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
 6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
 7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and air transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. For the purposes of this «Article»:
 - a) the term «profits» includes:
 - i. gross revenues derived directly from the operation of ships or aircraft in international traffic, and
 - ii. interest over the amounts derived directly from the operation of ships or aircraft in international traffic, only if such interest is incidental to the operation;
 - b) the term «operation of ships and aircraft» by an enterprise, also includes the charter or rental on a bareboat basis of ships and aircraft; if that charter or rental is incidental to the operation by the enterprise of ships or aircraft in international traffic.
3. Profits of an enterprise of a Contracting State from the use, maintenance

or rental of containers used for the transport of goods or merchandise in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.

4. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

Associated enterprises

1. Where

- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, has not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State, shall, if it agrees, make an appropriate adjustment to the amount of tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company that is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State. However, if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company that controls directly or indirectly at least 25 per cent of the voting power in the company paying the dividends, and
 - b) 15 per cent of the gross amount of the dividends, in all other cases.The provisions of this paragraph shall not affect the taxation of the

company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term «dividends» as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Where a company that is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the interest.
3. The term «interest» as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from money lent by the laws of the State in which the income arises. The term interest shall not include income dealt with in Article 10.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

5. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount that would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.
7. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - a) 5 per cent of the gross amount of royalties for the use, or the right to use industrial, commercial or scientific equipment;
 - b) 15 per cent of the gross amount of the royalties, in all other cases.
3. The term «royalties» as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work, including cinematographic films or films, tapes and other means of image or sound reproduction, patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process or other intangible property, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base.

In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties having regard to the use, right or information for which they are paid exceeds the amount that would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.
7. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect to which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 13

Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property situated in the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment that an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of ships, aircraft or containers operated in international traffic or from movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of instruments or other rights representing the capital of a company or any other type of financial instruments situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the above mentioned paragraphs, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

*Article 14***Independent personal services**

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that Contracting State. However, such income may also be taxed in the other Contracting State:
 - a) if he has a fixed base regularly available in the other Contracting State for purpose of performing the activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other State;
 - b) if he is present in the other Contracting State for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any 12 month period; in that case, only so much of the income as is derived from the activities performed in that other State may be taxed in that State.
2. The term «professional services» includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

*Article 15***Dependent personal services**

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, a person who is not a resident of the other State, and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base that the person has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic shall be taxable only in that State.

Article 16

Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in that resident's capacity as a member of the board of directors or a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

Artistes and sportspersons

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from that resident's personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State. The income referred to in this paragraph shall include any income derived from any personal activity exercised in the other State related with that person's renown as an artiste or sportsperson.
2. Notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in that individual's capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson personally but to another person, that income may be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

Article 18

Pensions

1. Pensions arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first mentioned State, but the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the pensions.
2. Alimony and other maintenance payments paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State. However, any alimony or other maintenance payments paid by a resident of one of the Contracting States to a resident of the other Contracting State, shall, to the extent it is not allowable as a relief to the payer, be taxable only in the first-mentioned State.

Article 19

Government service

1.
 - a) Salaries, wages and other remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or

- subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- b) However, such salaries, wages and other remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
- i. is a national of that State; or
 - ii. did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. The provisions of Articles 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages and other remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

Students

Payments which a student, apprentice or business trainee who is, or was immediately before visiting a Contracting State, a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of that individual's education or training receives for the purpose of that individual's maintenance, education or training shall not be taxed in that State, if such payments arise from sources outside that State.

Article 21

Other income

Items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

Chapter IV

Taxation of Capital

Article 22

Capital

1. Capital represented by immovable property owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment that an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.
3. Capital of an enterprise of a Contracting State represented by ships or air-

craft operated in international traffic, and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that Contracting State.

4. Capital of an enterprise of a Contracting State represented by containers used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that Contracting State, except insofar as those containers are used for transport solely between places within the other Contracting State.
5. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Chapter V

Methods for avoidance of double taxation

Article 23

Avoidance of double taxation

1. In the case of Chile, double taxation shall be avoided as follows:
 - a) residents in Chile, obtaining income which may, in accordance with the provisions of this Convention be subject to taxation in Norway, may credit the tax so paid against any Chilean tax payable in respect of the same income, subject to the applicable provisions of the law of Chile. This paragraph shall also apply to income referred to in Articles 6 and 11;
 - b) where, in accordance with any provision of the Convention, income derived or capital owned by a resident of Chile is exempt from tax in Chile, Chile may nevertheless, in calculating the amount of tax on other income or capital, take into account the exempted income or capital.
2. In the case of Norway, double taxation shall be avoided as follows:

Subject to the provisions of the laws of Norway regarding the allowance as a credit against Norwegian tax of tax payable in a territory outside Norway (which shall not affect the general principle hereof),

 - a) where a resident of Norway derives income or owns elements of capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Chile, Norway shall allow:
 - i. as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Chile on that income;
 - ii. as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in Chile on elements of capital;

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the same elements of capital which may be taxed in Chile;
 - b) where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of Norway is exempt from tax in Norway, Norway may nevertheless include such income or capital in the tax base, but shall allow as a deduction from the Norwegian tax

on income or capital that part of the income tax or capital tax, as the case may be, which is attributable to the income derived from the other Contracting State, or the capital owned in that other State.

Chapter VI

Special provisions

Article 24

Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment that an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
3. Nothing in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities that it grants to its own residents.
4. Companies which are residents of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith that is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar companies of the first mentioned State are or may be subjected.
5. In this Article, the term «taxation» means taxes that are the subject of this Convention.

Article 25

Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, that person may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present its case to the competent authority of the Contracting State of which that person is a resident or, if that person's case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which that person is a national.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to

- resolve the case by a mutual agreement procedure with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation not in accordance with the Convention.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by a mutual agreement procedure any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.
 4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26

Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws in the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes covered by this Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and the administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to supply information that is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (« *ordre public* »).
3. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall endeavour to obtain the information to which the request relates in the same way as if its own taxation were involved even though the other State does not, at that time, need such information. If specifically requested by the competent authority of a Contracting State, the competent authority of the other Contracting State shall endeavour to provide information under this Article in the form requested, such as depositions of witnesses and copies of unedited original documents (including books, papers, statements, records, accounts or writings), to the same extent such depositions and documents can be obtained under the laws and administrative practices of that other State with

respect to its own taxes.

Article 27

Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

Miscellaneous rules

1. With respect to pooled investment accounts or funds (as for instance the existing Foreign Capital Investment Fund in Chile), that are subject to a remittance tax and are required to be administered by a resident in Chile, the provisions of this Convention shall not be interpreted to restrict imposition by Chile of the tax on remittances from such accounts or funds in respect of investment in assets situated in Chile.
2. For the purposes of paragraph 3 of Article XXII (Consultation) of the General Agreement on Trade in Services, the Contracting States agree that, notwithstanding that paragraph, any dispute between them as to whether a measure falls within the scope of this Convention may be brought before the Council for Trade in Services, as provided by that paragraph, only with the consent of both Contracting States. Any doubt as to the interpretation of this paragraph shall be resolved under paragraph 3 of Article 25 or, failing agreement under that procedure, pursuant to any other procedure agreed to by both Contracting States.
3. Nothing in this Convention shall affect the application of the existing provisions of the Chilean legislation DL 600 (Foreign Investment Statute) as they are in force at the time of signature of this Convention and as they may be amended from time to time without changing the general principle hereof.
4. Considering that the main aim of the Convention is to avoid international double taxation, the Contracting States agree that, in the event the provisions of the Convention are used in such a manner as to provide benefits not contemplated or not intended, the competent authorities of the Contracting States shall, under the mutual agreement procedure of Article 25, recommend specific amendments to be made to the Convention. The Contracting States further agree that any such recommendation will be considered and discussed in an expeditious manner with a view to amending the Convention, where necessary.
5. Nothing in this Convention shall affect the taxation in Chile of a resident in Norway in respect of profits attributable to a permanent establishment situated in Chile, under both the first category tax and the additional tax but only as long as the first category tax is deductible in computing the additional tax.

Chapter VII

Final provisions

Article 29

Entry into force

1. Each of the Contracting States shall notify the other through diplomatic channels of the completion of the procedures required by law for the bringing into force of this Convention. This Convention shall enter into force on the date of the later of these notifications.
2. The provisions of this Convention shall have effect:
 - a) in Chile,
in respect of taxes on income obtained and amounts paid, credited to an account, put at the disposal or accounted as an expense, on or after the first day of January in the calendar year next following that in which this Convention enters into force; and
 - b) in Norway,
in respect of taxes on income or on capital relating to the calendar year (including accounting periods beginning in any such year) next following that in which the Convention enters into force and subsequent years.

Article 30

Termination

1. This Convention shall continue in effect indefinitely but either Contracting State may, on or before the thirtieth day of June in any calendar year beginning after the year in which the Convention enters into force, give to the other Contracting State a notice of termination in writing through diplomatic channels.
2. The provisions of this Convention shall cease to have effect:
 - a) in Chile,
in respect of taxes on income obtained and amounts paid, credited to an account, put at the disposal or accounted as an expense, on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the notice is given; and
 - b) in Norway,
in respect of taxes on income or on capital relating to the calendar year (including accounting periods beginning in any such year) next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised to that effect, have signed this Convention.

DONE in duplicate at Santiago this 26th day of October 2001, in the Norwegian, Spanish and English languages, all three texts being equally authentic. In case of divergence between the Norwegian and Spanish texts, the English text shall prevail.

For the Government	For the Government
of the Kingdom of Norway	of the Republic of Chile
Mona E. Brøther	Nicolas Eyzaguirre
(sign.)	(sign.)

Protocol to the convention between the Kingdom of Norway and the Republic of Chile for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital

On signing the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital between the Kingdom of Norway and the Republic of Chile, the signatories have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.

1. Article 7

It is understood that the provisions of paragraph 3 of Article 7 shall apply only if the expenses can be attributed to the permanent establishment in accordance with the provisions of the tax legislation of the Contracting state in which the permanent establishment is situated.

2. Article 8

Whenever companies from different countries have agreed to carry on an air transportation business together in the form of a consortium, the provisions of paragraphs 1 and 2 shall apply only to such part of the profits of the consortium as relates to the participation held in that consortium by a company that is a resident of a Contracting State.

3. Article 10

In the case of Chile, the provisions of paragraph 2 of Article 10 (Dividends) of the Convention shall not limit application of the additional tax provided that the first category tax is fully creditable in computing the amount of additional tax to be paid.

4. Articles 11 and 12

If in any Agreement or Convention concluded by Chile with a third state, being a member of the Organisation for Economic Co-operation and Development, Chile would agree to exempt interest or royalties (either generally or for specific items of interest or royalties) arising in Chile from tax or to reduce the rate of tax provided in paragraph 2 of Article 11 or 12, respectively, such exemption or reduced rate shall automatically apply under the same conditions as if it had been specified in this Convention.

5. Article 24

Nothing in Article 24 of this Convention shall apply to the continuation, renewal or amendment of a non-conforming provision of a taxation measure existing at the time of signing the Convention.

6. Article 26

Where information has been exchanged under the rules of Article 26, the information may also be made available, under the same conditions and restrictions, for the purposes of any other taxes imposed in the State that has received the information.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised to that effect, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Santiago this 26th day of October 2001, in the Norwegian, Spanish and English languages, all three texts being equally authentic. In case of divergence between the Norwegian and Spanish texts, the English text shall prevail.

For the Government of the Kingdom of Norway	For the Government of the Republic of Chile
Mona E. Brøther (sign.)	Nicolas Eyzaguirre (sign.)

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Chile til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og av formue

Kongeriket Norges Regjering og Republikken Chiles Regjering, som ønsker å inngå en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og av formue, er blitt enige om følgende:

Kapittel I

Overenskomstens anvendelsesområde

Artikkel 1

Personer som omfattes av overenskomsten

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av eller i begge de kontraherende stater.

Artikkel 2

Skatter som omfattes av overenskomsten

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og av formue som utskrives for regning av en kontraherende stat eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de oppkreves.
2. Som skatter av inntekt og av formue anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt, av den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, skatter av den samlede lønn betalt av foretak, så vel som skatter av verdistigning.
3. De gjeldende skatter som overenskomsten får anvendelse på er:
 - a) i Chile:

skatter som utskrives med hjemmel i inntektsskatteloven «Ley sobre Impuesto a la Renta»
(i det følgende kalt «chilensk skatt»); og
 - b) i Norge:
 - i. inntektsskatt til staten;
 - ii. inntektsskatt til fylkeskommunen;
 - iii. inntektsskatt til kommunen;
 - iv. formuesskatt til staten;
 - v. formuesskatt til kommunen; og
 - vi. skatt til staten på honorar til utenlandske artister m.v.;

(i det følgende kalt «norsk skatt»).
4. Overenskomsten skal også få anvendelse på alle skatter av samme eller vesentlig lignende art og på formuesskatter, som etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst blir utskrevet i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal, ved slutten av hvert år, underrette hverandre om alle vesentlige endringer som er blitt foretatt i deres respektive skattelovgivning.

Kapittel II

Definisjoner

Artikkel 3

Alminnelige definisjoner

1. Hvis ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:
 - a) «Chile» betyr Republikken Chile;
 - b) «Norge» betyr Kongeriket Norge, i denne overenskomst omfatter uttrykket ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland;
 - c) «en kontraherende stat» og «den annen kontraherende stat» betyr Chile eller Norge slik det fremgår av sammenhengen;
 - d) «person» omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning av personer;
 - e) «selskap» betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
 - f) «foretak i en kontraherende stat» og «foretak i den annen kontrahe-

- rende stat» betyr henholdsvis et foretak som drives av en person bosatt i en kontraherende stat og et foretak som drives av en person bosatt i den annen kontraherende stat;
- g) «internasjonal fart» betyr enhver transport med skip eller luftfartøy, unntatt når slik transport bare foregår mellom steder i den annen kontraherende stat;
- h) «kompetent myndighet» betyr:
- i. i Chile, finansministeren eller den som har fullmakt fra finansministeren;
 - ii. i Norge, finansministeren eller den som har fullmakt fra finansministeren;
- i) «statsborgere» betyr:
- i. alle fysiske personer som er borgere av en kontraherende stat; eller
 - ii. alle juridiske personer eller sammenslutninger som er stiftet overensstemmende med gjeldende lovgivning i en kontraherende stat.
2. Når en kontraherende stat på et hvilket som helst tidspunkt anvender denne overenskomsten, skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som uttrykket på dette tidspunkt har i henhold til lovgivningen i vedkommende stat med hensyn til de skatter som overenskomsten får anvendelse på, og den betydning som uttrykket har i henhold til skattelovgivningen i denne stat gjelder fremfor den betydningen som uttrykket gis i annen lovgivning i denne stat.

Artikkel 4

Skattemessig bopel

1. I denne overenskomst betyr uttrykket «person bosatt i en kontraherende stat» enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, sete for ledelsen, sted for stiftelse eller ethvert annet lignende kriterium og omfatter også denne stat, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Men uttrykket omfatter imidlertid ikke personer som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i eller formue som befinner seg i denne stat.
2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge kontraherende stater, skal personens status avgjøres etter følgende regler:
 - a) personen skal anses for bosatt bare i den stat hvor personen disponerer fast bolig. Hvis personen disponerer fast bolig i begge stater, skal personen anses for bosatt bare i den stat hvor personen har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
 - b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat personen har sentrum for livsinteressene, eller hvis personen ikke disponerer en fast bolig i noen av dem, skal personen anses for bosatt bare i den stat hvor personen har vanlig opphold;
 - c) hvis personen har vanlig opphold i begge stater eller ikke i noen av dem, skal personen anses for bosatt bare i den stat hvor personen er statsborger;

- d) hvis personen er statsborger av begge stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.
3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 anses for hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater forsøke å avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale. Dersom slik avtale ikke er inngått, skal personen ikke ha rett til å kreve noen lettelser eller unntak fra skatt i medhold av denne overenskomsten.

Artikkel 5

Fast driftssted

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretaks virksomhet helt eller delvis blir utøvet.
2. Uttrykket «fast driftssted» omfatter særlig:
 - a) et sted hvor foretaket har sin ledelse;
 - b) en filial;
 - c) et kontor;
 - d) en fabrikk;
 - e) et verksted; og
 - f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et steinbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utvinnes eller utnyttes, eller har sammenheng med slik utvinning eller utnyttelse.
3. Uttrykket «fast driftssted» omfatter også:
 - a) stedet for et bygningsarbeid eller et anleggs- eller installasjonsprosjekt, eller kontrollvirksomhet tilknyttet slike, men bare hvis bygningssted, prosjekt eller virksomhet varer i mer enn seks måneder, og
 - b) utførelsen av tjenester, herunder rådgivningstjenester, som et foretak yter gjennom ansatte eller andre fysiske personer engasjert av foretaket for dette formål, men bare hvis slik virksomhet til sammen finner sted innen landet i ett eller flere tidsrom på mer enn seks måneder i løpet av enhver tolv månedersperiode.

Ved beregningen av tidsfristene i dette punktet skal virksomhet utøvet av et foretak som er tilknyttet et annet foretak i den betydning som er beskrevet i artikkel 9 i denne overenskomst legges sammen med perioden foretaket har utøvet virksomhet hvis virksomheten til de tilknyttede foretakene er i vesentlig grad den samme.
4. Uansett de foranstående punkter i denne artikkel, skal uttrykket «fast driftssted» ikke anses å omfatte:
 - a) bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer som tilhører foretaket;
 - b) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;
 - c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretak;
 - d) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretaket;

- e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive reklame, meddele opplysninger eller utføre vitenskapelig forskning for foretaket og enhver annen lignende aktivitet hvis den er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet.
5. Når en person (som ikke er en uavhengig mellommann som punkt 7 i denne artikkel gjelder for) opptrer på vegne av et foretak og har, og vanligvis utøver, i en kontraherende stat fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket, skal foretaket uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 i denne artikkel anses for å ha et fast driftssted i denne stat for enhver virksomhet som denne person påtar seg for foretaket. Dette gjelder dog ikke hvis virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter nevnt i punkt 4, og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted ikke ville ha gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.
6. Uansett de forestående bestemmelsene i denne artikkelen, skal et forsikringsforetak hjemmehørende i en kontraherende stat, med unntak for reassurans, anses å ha fast driftssted i den annen kontraherende stat hvis det innkrever premier på denne annen stats territorium eller forsikrer risiko som befinner seg der gjennom en representant som ikke er en uavhengig mellommann som punkt 7 i denne artikkelen gjelder for.
7. Et foretak skal ikke anses for å ha et fast driftssted i en kontraherende stat bare av den grunn at det driver forretningsvirksomhet i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet, og såfremt vilkårene som er avtalt eller pålagt i deres kommersielle eller finansielle forbindelser med slike foretak ikke avviker fra dem som vanligvis ville ha vært avtalt med uavhengige agenter.
8. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, eller som utøver forretningsvirksomhet i denne annen stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper anses for et fast driftssted for det annet.

Kapittel III

Skattlegging av inntekt

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. I denne overenskomst skal uttrykket «fast eiendom» ha den betydning som det har etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket skal under enhver omstendighet omfatte tilbehør til fast eiendom, herunder besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk, rettigheter som er undergitt privatret-

tens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip og luftfartøy anses ikke som fast eiendom.

3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på inntekt som oppbæres ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som tilhører et foretak, og på inntekt av fast eiendom som anvendes ved utøvelse av selvstendige personlige tjenester.

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjeneste som oppbæres av et foretak i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretaket utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver eller har utøvet slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives dette faste driftssted.
2. Når et foretak i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsene i punkt 3, i hver kontraherende stat tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretak som utøvet samme eller lignende virksomhet under de samme eller lignende forhold og som opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretak hvis faste driftssted det er og i forhold til alle andre personer.
3. Ved fastsettelsen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.
4. I den utstrekning det har vært vanlig praksis i en kontraherende stat å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretakets samlede fortjeneste på dets forskjellige avdelinger, skal intet i punkt 2 utelukke denne kontraherende stat fra å fastsette den skattepliktige fortjeneste ved en slik fordeling som måtte være vanlig; den fordelingsmetode som anvendes skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.
5. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer for foretaket.
6. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er god og fyllestgjørende grunn for noe annet.
7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

Skipsfart og luftfart

1. Fortjeneste oppebåret av et foretak i en kontraherende stat ved driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i denne stat.
2. I denne artikkelen skal:
 - a) i uttrykket «fortjeneste» medregnes:
 - i. brutto inntekter oppebåret direkte fra driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart, og
 - ii. renter av beløp oppebåret direkte fra driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart, men bare hvis slike renter står i sammenheng med driften;
 - b) uttrykket «drift av skip og luftfartøy» av et foretak omfatter også charter eller utleie på bare boat basis av skip og luftfartøy hvis charteret eller utleien står i sammenheng med foretakets drift av skip eller luftfartøy i internasjonal fart.
3. Fortjeneste oppebåret av et foretak i en kontraherende stat ved bruk, vedlikehold eller utleie av containere benyttet til transport av varer i internasjonal fart, skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat.
4. Bestemmelsene i punkt 1 får også anvendelse på fortjeneste oppebåret ved deltakelse i en «pool», et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt driftskontor.

Artikkel 9

Foretak med fast tilknytning til hverandre

1. I tilfelle hvor
 - a) et foretak i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i den annen kontraherende stat, eller
 - b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i en kontraherende stat og et foretak i den annen kontraherende stat,
skal følgende gjelde:
Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretak blir avtalt eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle forbindelser som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak, kan enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av foretakene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skattlegges sammen med dette foretakets fortjeneste.
2. I tilfelle hvor en kontraherende stat medregner i fortjenesten til et foretak som er hjemmehørende i denne stat - og skattlegger i samsvar med dette - fortjeneste som et foretak i den annen kontraherende stat er blitt skattlagt for i denne annen stat, og denne medregnede fortjeneste er fortjeneste som ville ha tilfalt foretaket i den førstnevnte stat dersom vilkårene som ble avtalt mellom foretakene hadde vært slike som ville ha blitt avtalt

mellom uavhengige foretak, da skal den annen stat, hvis den er enig, foreta en passende justering av den skatt som er beregnet av denne fortjeneste. Ved slik justering skal det tas hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser og de kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal om nødvendig rådføre seg med hverandre.

Artikkel 10

Dividender

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slike dividender kan også skattlegges i den kontraherende stat hvor det selskap som utdeler dividendene er hjemmehørende og i henhold til denne stats lovgivning. Men hvis den virkelige rettighetshaver til dividendene er bosatt i den annen kontraherende stat, skal den skatt som ilegges ikke overstige:
 - a) 5 prosent av dividendenes bruttobeløp hvis den virkelige rettighetshaver er et selskap som direkte eller indirekte kontrollerer minst 25 prosent av de stemmeberettigede aksjer i det selskap som utdeler dividendene, og
 - b) 15 prosent av dividendenes bruttobeløp i alle andre tilfelle.
Bestemmelsene i dette punkt berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste som dividendene utdeles av.
3. Uttrykket «dividender» i denne artikkel betyr inntekt av aksjer eller andre rettigheter som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i overskudd, samt inntekt av andre rettigheter som etter lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, er undergitt den samme skattemessige behandling som inntekt av aksjer.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 i denne artikkel får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til dividendene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og de rettigheter hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.
5. Når et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat oppbærer fortjeneste eller inntekt fra den annen kontraherende stat, kan denne annen stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet, med mindre dividendene er utdelt til en person bosatt i denne annen stat, eller de rettigheter som dividendene utdeles av reelt er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted i denne annen stat, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slike renter kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis den virkelige rettighetshaver til rentene er bosatt i den annen stat, skal den skatt som ilegges ikke overstige 15 prosent av rentenes bruttobeløp.
3. Uttrykket «renter» i denne artikkel betyr inntekt av fordringer av enhver art, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller ikke. Uttrykket omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner og andre obligasjoner eller gjeldsbrev, samt annen inntekt som i henhold til lovgivningen i den stat som inntekten skriver seg fra er gjenstand for samme beskatning som inntekt fra utlån. Uttrykket renter skal ikke omfatte inntekt omhandlet i artikkel 10.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 i denne artikkel får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til rentene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall skal bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 i denne overenskomst få anvendelse.
5. Renter skal anses å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler rentene, enten personen er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som den gjeld rentene betales av er knyttet til, og som rentene belastes, da skal slike renter anses å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted eller det faste sted ligger.
6. Når rentebeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.
7. Bestemmelsene i denne artikkelen kommer ikke til anvendelse hvis noen av personene som var involvert i stiftelsen eller overdragelsen av fordringen som rentene betales av, hadde som hovedformål eller som ett av hovedformålene å ha fordel av denne artikkelen ved denne stiftelsen eller overdragelsen.

Artikkel 12

Royalty

1. Royalty som skriver seg fra en kontraherende stat og som betales til en person bosatt i den annen kontraherende stat kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slik royalty kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat som den skriver seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis den virkelige rettighetshaver til royaltyen er bosatt i den annen kontraherende stat, skal den skatt som ilegges ikke overstige:
 - a) 5 prosent av royaltyens bruttobeløp for bruken av, eller retten til å bruke, industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr;
 - b) 15 prosent av royaltyens bruttobeløp i alle andre tilfeller.
3. Uttrykket «royalty» i denne artikkel betyr betaling av enhver art som motas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder kinematografiske filmer, eller filmer, bånd eller andre former for billed- eller lydgjengivelse, patenter, varemerker, mønster eller modeller, tegninger, hemmelige formler eller fremstillingsmåter eller andre immaterielle eiendeler, eller for bruken av eller retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr, eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 i denne artikkel får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til royaltyen er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor royaltyen skriver seg fra, eller yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted i denne annen stat, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall skal bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 i denne overenskomst få anvendelse.
5. Royalty skal anses å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler royaltyen, enten personen er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som forpliktelsen til å betale royaltyen er knyttet til, og royaltyen blir belastet det faste driftsstedet eller det faste stedet, da skal slik royalty anses å skrive seg fra den kontraherende stat hvor det faste driftssted eller faste sted ligger.
6. Når royaltybeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.
7. Bestemmelsene i denne artikkelen kommer ikke til anvendelse hvis noen av personene som var involvert i stiftelsen eller overdragelsen av rettigheten som royaltyen betales av, hadde som hovedformål eller som ett av hovedformålene å ha fordel av denne artikkelen ved denne stiftelsen eller overdragelsen.

Artikkel 13

Formuesgevinst

1. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av fast eiendom som ligger i den annen kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne annen stat.
2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat. Dette gjelder også løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket) eller av fast sted som nevnt.
3. Gevinst ved avhendelse av skip, luftfartøy eller containere drevet i internasjonal fart eller ved løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.
4. Gevinst oppebåret av en person bosatt i en kontraherende stat ved avhendelse av instrument eller andre rettigheter som representerer kapitalen i et selskap eller enhver annen type finansielt instrument som befinner seg i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
5. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn de som er omhandlet i de foranstående punkter, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.

Artikkel 14

Selvstendige personlige tjenester - (fritt yrke)

1. Inntekt som en fysisk person bosatt i en kontraherende stat oppebærer gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter, skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat. Slik inntekt kan imidlertid også skattlegges i den annen kontraherende stat dersom:
 - a) han har et fast sted som regelmessig står til rådighet i den annen kontraherende stat med hensyn til utførelsen av hans virksomhet; i så fall kan bare så mye av inntekten som kan tilordnes det faste stedet skattlegges i denne annen stat;
 - b) han oppholder seg i den annen kontraherende stat i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode; i så fall kan bare så mye av inntekten som er oppebåret ved virksomheten utført i denne annen stat skattlegges i denne stat.
2. Uttrykket «fritt yrke» omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 15

Uselvstendige personlige tjenester - (lønnsarbeid)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 18 og 19 skal lønn og annen godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønnsarbeidet er utført i den annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges i denne annen stat.
2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen kontraherende stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:
 - a) mottakeren oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende skatteår, og
 - b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av en person som ikke er bosatt i den annen stat, og
 - c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller et fast sted som arbeidsgiveren har i den annen stat.
3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, skal godtgjørelse mottatt av en person bosatt i en kontraherende stat for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart bare kunne skattlegges i den staten.

Artikkel 16

Styregodtgjørelse

Styregodtgjørelse og lignende vederlag som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat, i denne personens egenskap av medlem av styret eller lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 17

Artister og idrettsutøvere

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, kan inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppbærer ved personlig virksomhet utøvet i den annen kontraherende stat som artist, så som skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist eller musiker, eller som idrettsutøver, skattlegges i denne annen stat. Inntekt som nevnt i dette punkt skal omfatte enhver inntekt oppbåret ved personlig virksomhet som er utøvet i den annen stat og som står i sammenheng med denne personens renommé som artist eller idrettsutøver.
2. Når inntekt som skriver seg fra personlig virksomhet utøvet av en artist eller en idrettsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan inntekten, uansett bestemmel-

sene i artiklene 7, 14 og 15, skattlegges i den kontraherende stat hvor artisen eller idrettsutøveren utøver virksomheten.

Artikkel 18

Pensjoner

1. Pensjoner som skrives seg fra en kontraherende stat og betales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i den førstnevnte staten, men skatten som ilegges skal ikke overstige 15 prosent av pensjonens bruttobeløp.
2. Underholdsbidrag og annet beløp til underhold som betales til en person bosatt i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat. Imidlertid skal ethvert underholdsbidrag eller annet beløp til underhold som betales av en person bosatt i en av de kontraherende stater til en person bosatt i den annen kontraherende stat, i den utstrekning det ikke er fradragsberettiget for betaleren, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat.

Artikkel 19

Offentlig tjeneste

1.
 - a) Lønn og annen godtgjørelse, unntatt pensjon, som utredes av en kontraherende stat, eller av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person for tjenester som er ytet denne stat eller forvaltningsmyndighet, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
 - b) Slik lønn og annen godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den annen kontraherende stat hvis tjenestene er utført i denne stat og mottakeren er bosatt i denne stat og:
 - i. er statsborger av denne stat; eller
 - ii. ikke bosatte seg i denne stat bare i den hensikt å utføre nevnte tjenester.
2. Bestemmelsene i artiklene 15, 16 og 17 skal få anvendelse på lønn og annen godtgjørelse i anledning tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en kontraherende stat, eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 20

Studenter

En student, lærling eller forretningspraktikant som er, eller umiddelbart før sitt opphold i en kontraherende stat var, bosatt i den annen kontraherende stat, og som oppholder seg i den førstnevnte stat utelukkende for sin utdanning eller opplæring, skal ikke skattlegges i denne stat for beløp som personen mottar til underhold, utdanning eller opplæring, hvis disse beløp skrives seg fra kilder utenfor denne stat.

Artikkel 21

Annen inntekt

Inntekter som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat og som skriver seg fra den annen kontraherende stat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan også skattlegges i denne stat.

Kapittel IV

Skattlegging av formue

Artikkel 22

Formue

1. Formue som består av fast eiendom tilhørende en person bosatt i en kontraherende stat, og som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, eller av løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har til rådighet i den annen kontraherende stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester, kan skattlegges i denne annen stat.
3. Formue som tilhører et foretak hjemmehørende i en kontraherende stat som består av skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart og løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy, skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat.
4. Formue som tilhører et foretak hjemmehørende i en kontraherende stat og som består av containere benyttet til transport av varer, skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat, med mindre slike containere benyttes til transport bare mellom steder i den annen kontraherende stat.
5. All annen formue som tilhører en person bosatt i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat.

Kapittel V

Unngåelse av dobbeltbeskatning

Artikkel 23

Unngåelse av dobbeltbeskatning

1. Når det gjelder Chile skal dobbeltbeskatning unngås på følgende måte:
 - a) personer bosatt i Chile som erverver inntekt som, i overensstemmelse med bestemmelsene i denne overenskomst, kan være gjenstand for beskatning i Norge, kan, med forbehold av de relevante bestemmelsene i chilensk lovgivning, godskrive den således betalte skatten mot

- enhver chilensk skatt som skal betales på grunnlag av den samme inntekt. Dette punktet skal også få anvendelse på inntekt omtalt i artiklene 6 og 11;
- b) når, i henhold til enhver bestemmelse i denne overenskomst, inntekt som oppbæres eller formue som eies av en person bosatt i Chile er unntatt fra beskatning i Chile, kan Chile likevel ta hensyn til den unntatte inntekten eller formuen ved beregning av skattebeløpet på annen inntekt eller formue.
2. Når det gjelder Norge skal dobbeltbeskatning unngås på følgende måte: Med forbehold av bestemmelsene i Norges lovgivning om godskrivning mot norsk skatt av skatt betalt i et område utenfor Norge (dog uten å påvirke de her nevnte alminnelige retningslinjer),
- a) når en person bosatt i Norge oppbærer inntekt eller eier deler av formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Chile, skal Norge innrømme:
- i. som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons inntekt et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt på denne inntekten i Chile;
 - ii. som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons formue et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt på disse deler av formuen i Chile;
- slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av inntektsskatten eller formuesskatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres henholdsvis til den inntekt eller de samme deler av formue som kan skattlegges i Chile;
- b) når, i henhold til enhver bestemmelse i denne overenskomst, inntekt som oppbæres eller formue som eies av en person bosatt i Norge er unntatt fra beskatning i Norge, kan Norge likevel medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned den norske inntektsskatten eller formuesskatten med den del av inntektsskatten, henholdsvis formuesskatten, som kan henføres til den inntekt som skriver seg fra denne annen stat eller formue som befinner seg der.

Kapittel VI

Særlige bestemmelser

Artikkel 24

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere av en kontraherende stat skal ikke i den annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under de samme forhold, særlig med hensyn til bosettelse.
2. Beskatningen av et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, skal i denne annen stat ikke være min-

- dre gunstig enn beskatningen av foretak i denne annen stat som utøver samme virksomhet.
3. Intet i denne artikkelen skal tolkes slik at den forplikter en kontraherende stat til å innrømme personer bosatt i den annen kontraherende stat slike personlige fradrag, fritak og nedsettelse ved beskatningen, som den på grunn av sivilstand eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.
 4. Selskap som er hjemmehørende i en kontraherende stat hvis kapital helt eller delvis eies eller kontrolleres, direkte eller indirekte av en eller flere personer som er bosatt i den annen kontraherende stat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning eller forpliktelser i sammenheng hermed som andre lignende foretak i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.
 5. Uttrykket «beskatning» skal i denne artikkelen bety skatter som er omfattet av denne overenskomsten.

Artikkel 25

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge kontraherende stater i forhold til seg medfører eller vil medføre en beskatning som ikke er overensstemmende med bestemmelsene i denne overenskomst, kan denne personen fremme sin sak for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er bosatt, eller hvis denne persons sak faller inn under artikkel 24 punkt 1, for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er statsborger. Dette kan gjøres uten at det påvirker hans rett til å anvende de rettsmidler som finnes i disse staters interne lovgivning.
2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den forsøke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst.
3. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal ved gjensidig avtale forsøke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av denne overenskomst måtte fremby.
4. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de foranstående punkter.

Artikkel 26

Utvexling av opplysninger

1. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal utveksle slike opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst eller de interne lovbestemmelser i de kontraherende stater som angår skatter som omfattes av denne overenskomst. Utveksling skal bare skje i den utstrekning den beskatning som foreskrives ikke

er i strid med denne overenskomst. Utvekslingen av opplysninger er ikke begrenset av artikkel 1. Opplysninger som er mottatt av en kontraherende stat skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må bare åpenbares for personer eller myndigheter (herunder domstoler og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve, eller å gjennomføre tvangsforføyninger eller annen rettsforfølging eller avgjøre klager vedrørende skatter omfattet av denne overenskomst. Slike personer eller myndigheter skal benytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan åpenbare opplysningene under offentlige rettsmøter eller i judisielle avgjørelser.

2. Bestemmelsene i punkt 1 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en kontraherende stat en forpliktelse til:
 - a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning og administrative praksis;
 - b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
 - c) å gi opplysninger som ville åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller forretningsmetoder, eller opplysninger hvis åpenbaring ville stride mot almene interesser («ordre public»).
3. Dersom en kontraherende stat anmoder om opplysninger i overensstemmelse med denne artikkel, skal den annen kontraherende stat forsøke å skaffe til veie de opplysninger som anmodningen foranlediger på samme måte som om det gjaldt dens egen skattlegging uansett om denne annen stat på det aktuelle tidspunkt ikke har behov for slike opplysninger. Hvis den kompetente myndighet i en kontraherende stat særskilt anmoder om det, skal den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat forsøke å skaffe til veie opplysninger i henhold til denne artikkel i den form som det er anmodet om, slik som skriftlige vitneerklæringer og bekreftede kopier av komplette originaldokumenter (herunder regnskapsbøker, papirer, uttalelser, protokoller, bilag eller skriftlige fremstillinger), i den samme utstrekning som slike erklæringer og dokumenter kan skaffes til veie i henhold til lovgivning og administrativ praksis i denne annen stat med hensyn til dens egne skatter.

Artikkel 27

Medlemmer av diplomatiske stasjoner og konsulat

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

Artikkel 28

Forskjellige regler

1. Bestemmelsene i denne overenskomst skal ikke tolkes slik at de begren-

- ser Chiles rett til å ilegge skatt på utbetalinger fra felles investeringskonti (pooled investment accounts) eller fond (for eksempel det eksisterende fond for utenlandske kapitalinvesteringer i Chile) som er forpliktet til å svare skatt på fortjeneste som overføres fra investeringer i aktiva som befinner seg i Chile, og som må administreres av en person bosatt i Chile.
2. Ved anvendelsen av punkt 3 i artikkel XXII (Consultation) i Generalavtalen om handel med tjenester (GATS) er de kontraherende stater enige om at enhver uoverensstemmelse mellom dem om hvorvidt et tiltak faller innenfor denne overenskomst, uansett det ovennevnte punktet, bare kan fremmes for Rådet for handel med tjenester slik som angitt i det ovennevnte punktet, dersom begge de kontraherende statene gir sitt samtykke. Enhver tvil med hensyn til tolkningen av dette punktet skal løses under artikkel 25 punkt 3. Dersom det ikke oppnås enighet under den prosedyren, kan tvilen løses på enhver annen måte som begge de kontraherende stater er enige om.
 3. Intet i denne overenskomst skal berøre anvendelsen av de gjeldende regler i den chilenske lovgivningen DL 600 (Lov om Utenlandske Investeringer) slik de er i kraft på det tidspunkt overenskomsten undertegnes og slik de over tid kan endres uten at deres alminnelige prinsipper endres.
 4. Tatt i betraktning at hovedformålet med denne overenskomst er å unngå internasjonal dobbeltbeskatning, er de kontraherende stater enige om at dersom bestemmelsene i denne overenskomsten brukes for å oppnå fordeler som ikke var påtenkte eller ikke var forutsett, skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater, under framgangsmåte for gjensidige avtaler i henhold til artikkel 25, anbefale endringer av overenskomsten spesielt med henblikk på dette. De kontraherende stater er videre enige om at enhver slik anbefaling skal overveies og diskuteres raskt, i den hensikt å, om nødvendig, endre overenskomsten.
 5. Intet i denne overenskomst skal berøre skattleggingen i Chile av noen personer som er hjemmehørende i Norge med hensyn til fortjeneste som tilskrives et fast driftssted i Chile, både under «first category tax» og «additional tax», men bare såfremt «first category tax» kan komme til fradrag ved utregningen av «additional tax».

Kapittel VII

Sluttbestemmelser

Artikkel 29

Ikrafttredelse

1. Hver av de kontraherende stater skal, gjennom diplomatiske kanaler, gjøre kjent for den annen stat når de krav som etter lov stilles for å sette denne overenskomst i kraft, er gjennomført. Denne overenskomsten trer i kraft på datoen for den siste av disse bekjentgjørelser.
2. Bestemmelsene i denne overenskomst skal ha virkning:
 - a) i Chile:

med hensyn til skatter av inntekt oppebåret og beløp betalt, kreditert en konto, gjort tilgjengelig eller bokført som en utgift, på eller etter den første dagen i januar i det kalenderår som følger etter det år da

- overenskomsten trer i kraft; og
- b) i Norge:
med hensyn til skatter av inntekt eller formue som vedkommer det kalenderår (herunder regnskapsperiode som begynner i dette år) som følger etter det år da overenskomsten trer i kraft og etterfølgende år.

Artikkel 30

Opphør

1. Denne overenskomst skal ha virkning i ubestemt tid, men hver av de kontraherende stater kan på eller før den trettiende dagen i juni i ethvert kalenderår som begynner det året overenskomsten trer i kraft, gjennom diplomatiske kanaler, gi den annen kontraherende stat skriftlig varsel om opphør.
2. Bestemmelsene i denne overenskomst skal opphøre å ha virkning:
 - a) i Chile:
med hensyn til skatter av inntekt oppebåret og beløp betalt, kreditert en konto, gjort tilgjengelig eller bokført som en utgift, på eller etter den første dagen i januar i det kalenderår som følger etter det år da varselet er gitt; og
 - b) i Norge:
med hensyn til skatter av inntekt eller formue som vedkommer det kalenderår (herunder regnskapsperiode som begynner i dette år) som følger etter det år da varselet er gitt.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette, undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i to eksemplarer i Santiago den 26. oktober 2001 på det norske, spanske og engelske språk, slik at samtlige tre tekster har lik gyldighet. I tilfelle ulikheter mellom den norske og den spanske teksten, skal den engelske tekst være avgjørende.

For Kongeriket Norges	For Republikken Chiles
Regjering:	Regjering:
Mona E. Brøther	Nicolas Eyzaguirre
(sign.)	(sign.)

Protokoll til overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Chile til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og av formue

Ved undertegning av overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Chile til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og av formue, er de undertegnende enige om at følgende bestemmelser skal utgjøre en integrert del av overenskomsten.

1. Artikkel 7

Det er enighet om at bestemmelsene i artikkel 7 punkt 3 bare skal få anvendelse hvis utgiftene kan henføres til det faste driftssted i overensstemmelse med bestemmelsene i skattelovgivningen i den kontraherende stat hvor det faste driftssted befinner seg.

2. Artikkel 8

Når selskap fra forskjellige land er blitt enige om å drive luftfartsvirksomhet sammen i form av et konsortium, skal bestemmelsene i punkt 1 og 2 kun anvendes for den del av konsortiets fortjeneste som svarer til den deltakerandelen i dette konsortiet som tilhører et selskap som er hjemmehørende i en kontraherende stat.

3. Artikkel 10

For Chiles del skal ikke bestemmelsene i overenskomstens artikkel 10 punkt 2 (dividender) begrense anvendelsen av «additional tax», forutsatt at «first category tax» er fullt ut krediterbar ved beregningen av den «additional tax» som skal betales.

4. Artiklene 11 og 12

Hvis Chile, i en avtale eller overenskomst inngått mellom Chile og en tredje stat som er medlem av Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling (OECD), går med på å unnta fra skatt renter eller royalty (enten generelt eller spesielle typer renter eller royalty) oppstått i Chile, eller å redusere skattesatser som er angitt i punkt 2 i henholdsvis artikkel 11 og artikkel 12, skal slikt unntak eller redusert sats automatisk gjelde på samme vilkår som om den hadde vært fastsatt i denne overenskomsten.

5. Artikkel 24

Intet i artikkel 24 i denne overenskomst skal få anvendelse på videreføring, fornying eller endring av en bestemmelse i skattelovgivning som strider mot denne artikkel, og som eksisterer på det tidspunkt overenskomsten undertegnes.

6. Artikkel 26

Når informasjon er blitt utvekslet i medhold av reglene i artikkel 26, kan denne informasjonen også anvendes, under de samme vilkår og begrensninger, med hensyn til andre skatter utskrevet i den stat som har mottatt informasjonen.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette, undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i to eksemplarer i Santiago den 26. oktober 2001 på det norske, spanske og engelske språk, slik at samtlige tre tekster har lik gyldighet. I tilfelle ulikheter mellom den norske og den spanske teksten, skal den engelske tekst være avgjørende.

For Kongeriket Norges	For Republikken Chiles
Regjering:	Regjering:
Mona E. Brøther	Nicolas Eyzaguirre
(sign.)	(sign.)
